

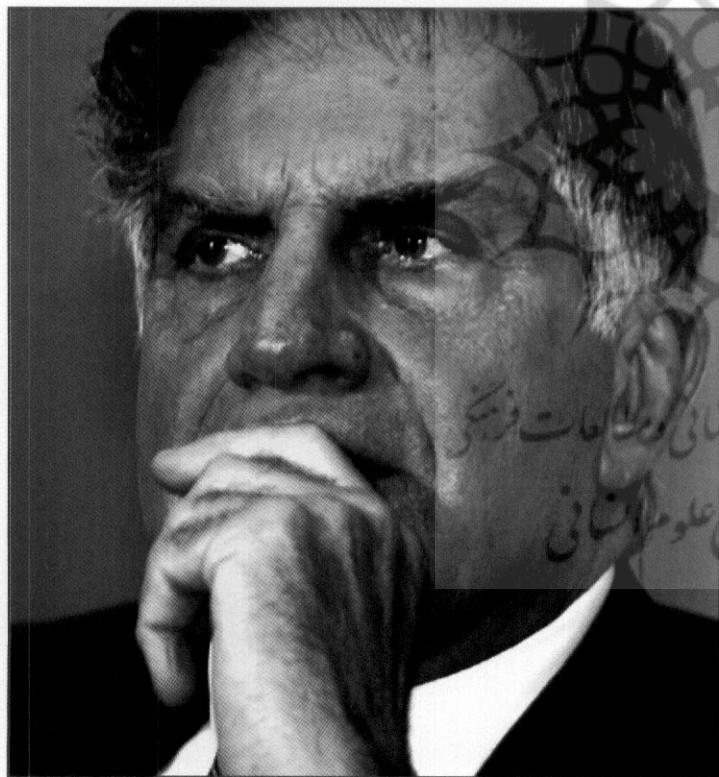
گفت و گو با «راتان تاتا» رئیس کمپانی بزرگ هندی تاتا

توکیو برای کم درآمدها!

اگر برای کم درآمدها کالا تولید نکنیم، چین این کار را به جای ما انجام می‌دهد

مترجم: پوپک محبعلی

منبع: The McKinsey Quarterly

«راتان تاتا» در ۲۸ دسامبر ۱۹۳۷ در بمبئی متولد شد. وی تحصیلات کارشناسی خود را در رشته معماری در سال ۱۹۶۲ به پایان رساند و برای ادامه تحصیل در زمینه برنامه مدیریت پیشرفت به دانشگاه هاروارد رفت. وی موفق به دریافت جایزه Padma Bhushan از دولت هند شد. امیدها، چالشها و فرصت‌های اقتصاد در حال جهانی شدن هند آنچنان با امیدها کمپانی تاتا و راتان تاتا درآمیخته است که به دشواری می‌توان اقتصاد هند و کمپانی تاتا را از هم جدا کرد. دومین شرکت مختلط بزرگ هند با ۱۷.۸ میلیارد دلار درآمد در پایان سال مالی ۲۰۰۵ و فعالیت اساسی در زمینه فلزات، خودرو، و ارتباطات راه دور، مشاوره نرم‌افزار ساخت هتل و واردات کالاهای مصرفی، از زمانی که رئیس آن در سال ۱۹۹۱ در آن مشغول بکار شد، راه درازی را پیموده است. البته در این سال هند دست به اصلاحات اقتصادی وسیعی زد که آن را در شمار کشورهای با رشد اقتصادی بسیار سریع قرار داد.

هنگامی که تاتای ۷۶ ساله (آرشیتکت فارغ‌التحصیل از دانشگاه کرنل) به جای عمومی خود اداره این شرکت بزرگ را در دست گرفت، اقدام به متعدد و متمرکز کردن مجدد و نوسازی تقریباً ۱۰۰ شرکت تجاری بزرگ و مستقل کرد که دچار پراکندگی و آشفتگی شده بودند. او به کمک نقدينگی واحد عظیم و پررونق نرم‌افزاری (خدمات مشاوره تاتا) و نیز رشد اقتصاد هند ارزش سهام خود را مجدداً در

بزرگترین شرکت‌های تابعه خود (از لحاظ درآمد) شامل تاتا موتورز و تاتا استیل ارتقا داد و درآمد خود را به شش برابر رساند. تاتا در سال ۱۹۹۵ وارد عرصه تولید خودرو سواری شد و تلاش وی در سه سال بعد منجر به ساخت و بهره‌برداری اولین اتومبیلی شد که در هند طراحی و تولید شده بود و «ایندیکا» نام داشت.

گروه شرکت‌های تاتا در سال ۲۰۰۰ امتیاز چای Tetley بریتانیا را خریداری کرد و حرکت به سوی تصاحب و تملک شرکت‌های خارجی و سرمایه‌گذاری در هند را ادامه داد. البته بازسازی و یا از رده خارج کردن شرکت‌هایی که توجیه اقتصادی مناسبی نداشتند، کاری بسیار بدوشوار بود.

تاتا در مصاحبه با «رانجیت پاندیت»، یکی از مدیران مکنیزی در بمبئی، از راهکار بین‌المللی گروه شرکت‌های خود در ساخت «خودرو ملی» ۲۲۰۰ دلاری، همچنین دیدگاه خویش درباره هند به عنوان مرکز دانش جهان، و تعهدات اجتماعی شرکت‌های فعال در بازار کشورهای در حال توسعه، سخن می‌گوید.

مدارس حرفه‌ای در آفریقای جنوبی اقدام کردیم تا افراد در آنجا شیوه‌های درست تجارت را آموختند و به خودکفایی برسند، و سپس با پیوستن به شورای سرمایه‌گذاری امبکی بیش از پیش در فعالیت‌های تجاری آنجا شهیم شدیم. سرانجام این امر منجر به راهاندازی واحد ساخت اتومبیل‌ها و کامیون‌های ما در آفریقای جنوبی شد و ما در آنجا موقوفیت‌های بسیار چشمگیری به دست آوردیم و نهایتاً دو میلیون قرارداد اپراتور شبکه ارتباطات از راه دور در تمامی قلمرو این کشور را منعقد کردیم.

به نظر می‌رسد اکثر حرکت‌های بزرگ اقتصادی تاتا در کشورهای در حال توسعه انجام شده است. چه زمانی تاتا آماده فعالیت در بازار کشورهای توسعه یافته خواهد بود؟

ما پیش از این نیز تا حدودی در اقتصاد کشورهای توسعه یافته حضور داشته‌ایم. من فکر می‌کنم ایتالیا و اسپانیا در شمار نوید بخش ترین بازارهای خودرو ما در

راهبردهای که گروه تاتا برای رشد در اقتصاد رو به جهانی شدن در پیش گرفته است شامل چه مواردی است؟

جهت‌گیری فعالیت‌های ما دوسویه است. یک سو در خارج از مرازها که براساس آن در صدیم بازار محصولات فعلی خود را تا فراسوی مرزهای هندوستان گسترش دهیم و سمت دیگر آن همینجا در هند است. ما در تلاشیم با خلق شیوه‌های نو به ایجاد بازارهای عملده و محصولات پر فروش دست یابیم و از این طریق راهی را پیماییم که تا کنون هیچکس نرفته است.

کشورهایی را که قصد دارید به بازار آنها راه یابید چگونه انتخاب می‌کنید؟

در این مورد باید اعتراف کنم که راهبرد ما کاملاً جهانی نیست. ما از لحاظ جغرافیایی تمایل داریم تا جایی پیش رویم که حضور ما به عنوان یک گروه، معنادار و قابل لمس باشد، ولی اینکه شرکت‌ها از حضور در محیطی شبه بومی و برخورداری از درصد از سهام بازار در یک شرکت خارجی راضی بنظر برسند، اگرچه به نظر ما این سطح چندان پایدار نیست. بنابراین ما در وهله اول کشورهایی را انتخاب می‌کنیم که بتوانیم بر اقتصاد آنها اثرگذار باشیم و در مرحله بعد به کشورهایی پا می‌گذاریم که همانند هند بتوانیم در توسعه آنها مشارکت داشته باشیم.

شما وقتی از یک کشور یا شرکت خاصی بازدید می‌کنید، بطور ذاتی به وجود فرصت‌های مناسب در آنها پی می‌برید و سپس درمورد فرصت‌های ممکن به بررسی‌های بیشتری می‌پردازید. برای ما هم همین‌طور است اگر احداث یک واحد تولیدی در کشوری توجیه اقتصادی داشته باشد، ما با آن کشور قرارداد منعقد کرده و یا در آنجا سرمایه‌گذاری می‌کنیم. همین شیوه را در آفریقای جنوبی بکار گرفته‌ایم. در کره جنوبی نیز با اعمال شیوه‌ای متفاوت، نتیجه‌ای مشابه کسب کردیم و شرکت تولید کامیون‌های دوو را از آن خود ساختیم. ما همچنین با شرکتی مواجه شدیم که سهام عملده‌ای در بازار و خط تولیدی داشت که ما از آن بی بهره بودیم و از لحاظ کاربردی نیز کاملاً برای ما مناسب بود. در این زمینه بازاریابی کردیم و در نتیجه بر میزان سوددهی شرکت افزودیم.

چرا آفریقای جنوبی؟

من حدود هفت یا هشت سال در آفریقای جنوبی مشغول فعالیت بودم. در آنجا اختلاف عمیقی بین فقیر و غنی به چشم می‌خورد و من همیشه احساس می‌کدم سال‌هاست از فقرا بیش از حد بیگاری کشیده می‌شود. بنابراین من با Thabo M-beki (تابو امبکی) پیش از آن که به ریاست جمهوری برگزیده شود - در دوران ریاست جمهوری نلسون ماندلا - ملاقات کردم و به او گفتم ما حقیقتاً مایلیم برای آفریقای جنوبی کاری انجام دهیم که در آنجا ماندگار شود و خدمتی به آن کشور کرده باشیم. به همین خاطر هر فعالیتی که انجام می‌دادیم، فعالیت و پیشرفت بعدی را به دنبال داشت. ما در آغاز به ساخت

موانعی بر سر راه سرمایه‌گذاران

با آنکه هند سابقه خوبی در بازگرداندن سود سرمایه‌گذار خارجی دارد، اما سرمایه‌گذاران جدید که قصد سرمایه‌گذاری در هند را دارند با وزارت‌خانه‌های مختلفی مواجه می‌شوند که هر کدام از زاویه‌ای متفاوت به مقوله سرمایه‌گذاری می‌نگرند و موانعی بر سر راه سرمایه‌گذاران ایجاد می‌کنند

اگر ما بتوانیم افراد نخبه را در کشور نگه داریم و آنها را که هند را ترک گفته‌اند به وطن بازگردانیم، و فرصت‌ها و پادشاهی‌های ممکن را خلق کنیم، در این صورت هند مکانی کاملاً متفاوت خواهد بود

اروپای غربی به شمار می‌روند. ما در بخش نرم‌افزار نیز در چندین کشور فعالیت داریم. علاوه بر این برای ورود به بازار تجارت هتل، بخصوص در آمریکا تلاش کردیم. نکته مهم آن است که هم اکنون به دنبال فرصت‌هایی برای سرمایه‌گذاری در شرکت‌های فولاد کشورهای توسعه یافته هستیم، اما باید از دستیابی به مواد خام اطمینان حاصل کنیم. من حقیقتاً معتقدم صاحبان معادن سنگ آهن قصد دارند بر این صنعت حکم‌فرمایی کنند. آنها همانند اوپیک در صنعت فولاد عمل می‌کنند.

بر می‌گردیم به طرح‌های شما برای بازار هند که جالب ترین آنها توسعه اتومبیل ملی با قیمت فروش صد هزار روپیه است. چه تدبیری در این طرح وجود دارد؟

این طرح با توجه به فرصت‌های موجود در حال اجراست، اما برخی جنبه‌های اجتماعی و رویایی نیز در پیشبرد آن موثر بوده است. امروزه در هند اغلب موتورسیکلت‌هایی را می‌بینید که ۴ نفر بر آنها سوارند یک مرد که موتورسیکلت را می‌راند، فرزند کوچکش در جلو، و همسرش پشت سر وی در حالی که یک نوزاد را بین خود و شوهرش نگه داشته است. این شیوه حمل و نقل بسیار خطرناک است و منجر به بروز تصادفات، و مرگ افراد می‌شود. اگر ما بتوانیم وسیله نقلیه‌ای با چهار چرخ

تولید کنیم که برای تمام فصول آب و هوا مناسب و این باشد، در این صورت است که تدبیری مناسب برای طیف وسیعی از جوانان هندی اندیشیده‌ایم و می‌توانیم سالانه بالغ بر یک میلیون دستگاه خودرو تولید کنیم.

طرح خود را چگونه به مرحله سودده‌ی می‌رسانید؟

ما در حال حاضر «ایندیکا» را که خودرویی هفت هزار دلاری است، تولید می‌کنیم. اما آنچه که مد نظر ما است خودرویی با قیمت ۲۲۰۰ دلار است که سایز آن کوچکتر بوده و در حجم وسیعتری تولید خواهد شد. ما همچنین در صدد استفاده بیشتر از مواد پلاستیکی در بدنه این خودرو و انجام عملیات مونتاژ با قیمت بسیار پایین و استفاده از نوعی چسب مدرن به جای جوشکاری هستیم. و قصد داریم پس از انجام مطالعات و بررسی‌های لازم در مورد اینمنی این خودرو آن را در مدت زمانی حدود ۳ سال به بازار عرضه کنیم.

ما به علاوه قصد داریم واحدهای کوچک اقماری با نقطه سریعه‌سری بسیار پایین راهاندازی کنیم تا در آنجا بتوانیم به مونتاژ، فروش و ارائه خدمات بپردازیم. به همین دلیل کارفرمایان را به سرمایه‌گذاری در این قبیل واحدها تشویق می‌کنیم و روش‌های مونتاژ اجزای کاملاً تفکیک شده و نیمه تفکیک شده را به آنها آموختش می‌دهیم. این رهیافت جایگزین فروشنده و میزان سود سهام آن شده و عملیات مونتاژ با خدمات و تسهیلات ارزان قیمت ترکیب می‌شود.

سرمایه‌گذاری شما در حوزه محصولات ارزان "IndiOne" قیمت یعنی ساخت هتل‌های زنجیره‌ای است

با چه هدفی انجام شده است؟

در این مورد نیز دقیقاً همان فلسفه ساخت خودرو حاکم است و همانند چالشی است که فراروی ساخت ساعت‌های مچی ما قرار داشت و آن این بود که چرا ما نمی‌توانیم برای مشتریان خود ساعت‌های مچی ارزان قیمت تولید کنیم؟ بنابراین اکنون باید به طور جدی تری به نیازهای تعداد بسیاری از هموطنان کم درآمد خود توجه کنیم. اگر ما به این مساله اعتمنا نکنیم، قطعاً چینی‌ها این کار را به جای ما انجام می‌دهند.

البته ما به جای پیروی از نیازهای بازار باید به رهبری و هدایت اوضاع بپردازیم و به همین دلیل ناچاریم ریسک بیشتری را تقبل کنیم و از این طریق به برتری و تفوق بر بازار دست یابیم. هدف قرار دادن بخش عمدۀ‌ای از افراد کم درآمد، مهم ترین کاری است که گروه شرکت‌های تاتا در زمرة اهداف خود قرار داده است.

نظر شما درباره ورود به بازار چین و تولید برای قشر متوسط آن کشور چیست؟

ما هنوز راهکاری در مورد ورود به بازار چین نیافتها ایم و فهم شرایط بازار این کشور حداقل برای من دشوار است. به نظر می‌رسد، بازار چین از سوی خواهان مارک‌های معروف بین‌المللی بوده و از سوی دیگر به دنبال عرضه

**هدف قرار
دادن بخش
عمده‌ای از
افراد کم
درآمد، مهم
تربین کاری
است که گروه
شرکت‌های تاتا
در زمرة اهداف
خود قرار داده
است**

گروه تاتا در صدد
بود در داخل هند
و در تولید
مخصوصات جدیدتر
پیشگام باشد. به
همین خاطر اتومبیل
ملی ۲۴۰۰ دلاری
را در بازار پرفروش
هند عرضه کرد

آرزوی جهانی شدن

گروه تاتا علاوه بر اینکه آرزوی جهانی شدن را در سر می‌پروراند، به جستجو در مورد کشورهایی می‌پردازد که با توسعه فعالیت خود در آنها به «حضوری معنادار» دست یابند.

اینکه از من به عنوان فردی یاد شود که قادر به ایجاد تحولات موثر در ساختار شرکت نبوده است، بسیار متأثر می‌شوم.

مکانی کاملاً متفاوت خواهد بود.

افرادی که به هند بازمی‌گردند، حقیقتاً با یک شوک فرهنگی مواجه می‌شوند. و چیزهای زیادی را از دست می‌دهند، از جمله کیفیت زندگی، آموزش فرزندانشان و امکانات پیشکشی و بهداشتی که در کشورهای محل سکونت خود داشتند. این موضوع در مورد استخدام اتباع کشورهای دیگر نیز صدق می‌کند زیرا به هر حال در دنیا بدون مرز کنونی مجبور به استخدام نیروهای خارجی هستیم. این مساله تا حدودی شبیه به آن چیزی است که چین در مناطق اقتصادی انجام داده است.

به عنوان رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری دولت چرا تصور می‌کنید بسیاری از شرکت‌های خارجی تمایلی به دایر کردن فروشگاه در هند ندارند؟

در بسیاری از مناطق هند، قوانین موجود بیش از سایر کشورها در راستای منافع سرمایه‌گذاران است

می‌کنند، درست، همانند شیوه‌ای که در «سیلیکلون ولی» بکار گرفته شد. آیا ما سرمایه کافی برای حمایت از این گونه فعالیت‌های اقتصادی داریم؟ احتمالاً خیر. آیا ما از حمایت دولت برخورداریم؟ باز هم خیر. اما اگر ما بتوانیم این شیوه‌های حمایتی را به نوبه خود کسب کرده و آنها را با نیاز به ایجاد پایگاه‌های ریسک‌پذیر هماهنگ کنیم، در این صورت است که پیشرفت‌های چشمگیری در هند رخ می‌دهد. قطعاً ما تبدیل به اصلی ترین سازنده دنیا نمی‌شویم، اما من فکر می‌کنم می‌توانیم تا حدود زیادی به مرکز دانش دنیا تبدیل شویم.

آیا شما این فرایند را یک پروژه مشترک بین شرکت‌ها و دولت می‌بینید یا فرایندی که توسط نیروهای بازار شکل می‌گیرد؟

ما هنوز تا نقطه‌ای که دولت بخواهد نقشی فعال در این راستا ایفا کند فاصله زیادی داریم. این فرایند می‌تواند همکاری بخش‌های دولتی و خصوصی باشد، اما بدون شک دولت در این زمینه باید نقش فعال‌تری را بر عهده بگیرد.

چرا فکر می‌کنید هند در زمینه دانش می‌تواند پیشرفت کند؟

هند، مردمی با مهارت‌ها و توانایی‌هایی ذهنی بسیار بالا دارد. که به خاطر عدم وجود فرصت‌ها کشور را ترک می‌کنند. ما باید این فرصت‌ها را در هند ایجاد کنیم و اگر ما بتوانیم افراد نخبه را در کشور نگه داریم و آنها باید که هند را ترک گفته‌اند به وطن بازگردانیم، و فرصت‌ها و پاداش‌های ممکن را خلق کنیم، در این صورت هند

سرمایه‌گذاران را از ورود به بازار هند که ۲۵۰ میلیون نفر از جمعیت آن را طبقه متوسط تشکیل می‌دهد باز می‌دارد. هنگامی که شما در سال ۱۹۹۱ ریاست گروه شرکت‌های تاتا را به عهده گرفتید، دست به انعام برخی تغییرات زدید. فکر می‌کنید، مردم در آینده راجع به شما و تاثیراتی که بر تاتا بر جای گذاشتید چه نظری داشته باشند؟

ما به زیستن در جهانی با افزایش محبوبیت روزمره خو گرفته‌ایم. من امیدوارم مردم درک کنند که من به رقابتی تر شدن شرکت و مناسب تر شدن قیمت‌ها کمک کرده‌ام. من همچنین امیدوارم مردم از من به عنوان فردی یاد کنند که به گروه انسجام بخشیده است، زیرا قبلاً به این گروه یک فدراسیون از هم گسیخته لقب می‌دادند که با یکدیگر رقابت می‌کردند. من فکر می‌کنم ما با ایجاد یک علامت تجاری مشترک و یک ساختار مدون، به گروه انسجام بیشتری بخشیدیم و آنها را به یکدیگر نزدیک‌تر ساختیم. اینکه از من به عنوان فردی یاد شود که قادر به ایجاد تحولات موثر در ساختار شرکت نبوده است، بسیار متاثر می‌شوم.

نظر شما درباره تاثیر گروه شرکت‌های تاتا بر توسعه اقتصاد هند و مصرف کنندگان چیست؟

آنچه من به آن افتخار می‌کنم، توانایی رشد روزافزون، بدون به خطر افتادن ارزش‌ها یا استانداردهای اخلاقی است که برای ما از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است. من راجع به این مسائل از روی ریاکاری و تزویر صحبت نمی‌کنم. تقویت و حمایت از این ارزش‌ها و اخلاقیات در محیطی که روز به روز به زوال نزدیک

و البته در برخی نقاط این گونه نیست. امروزه بسیاری از سرمایه‌گذاران حتی محدودیت‌های جزئی در سرمایه‌گذاری را به عنوان یک عامل بازدارنده به حساب می‌آورند. اما در برخی بخش‌ها نیز اجازه سرمایه‌گذاری ۱۰۰ درصد داده شده است. با این حال شاهد هجوم افراد برای سرمایه‌گذاری در آنها نیستیم. با آنکه هند سابقه خوبی در بازگرداندن سود سرمایه‌گذار خارجی دارد، اما سرمایه‌گذاران جدید که قصد سرمایه‌گذاری در هند را دارند با وزارت‌خانه‌های مختلفی مواجه می‌شوند که هر کدام از زاویه‌ای متفاوت به مقوله سرمایه‌گذاری می‌نگرند و موانعی بر سر راه سرمایه‌گذاران ایجاد می‌کنند. بنابراین

توجیه اقتصادی

شرکت‌هایی که به خوبی وظایف خود را انجام نمی‌دهند و استانداردهای لازم را رعایت نمی‌کنند و همچنین به محیط و جامعه اسیب می‌رسانند، در دنیای امروزی یک جنایتکار حقیقی محسوب می‌شوند.

اگر احداث یک واحد تولیدی در کشوری توجیه اقتصادی داشته باشد، ما با آن کشور قرارداد منعقد کرده و یا در آنجا سرمایه‌گذاری می‌کنیم. همین شیوه را در آفریقای جنوبی بکار گرفته‌ایم

من حقیقتاً معتقدم
صاحبان معادن سنگ
آهن قصد دارند بر این
صنعت حکمرانی می‌
کنند. آنها همانند اوپک
در صنعت فولاد عمل
می‌کنند

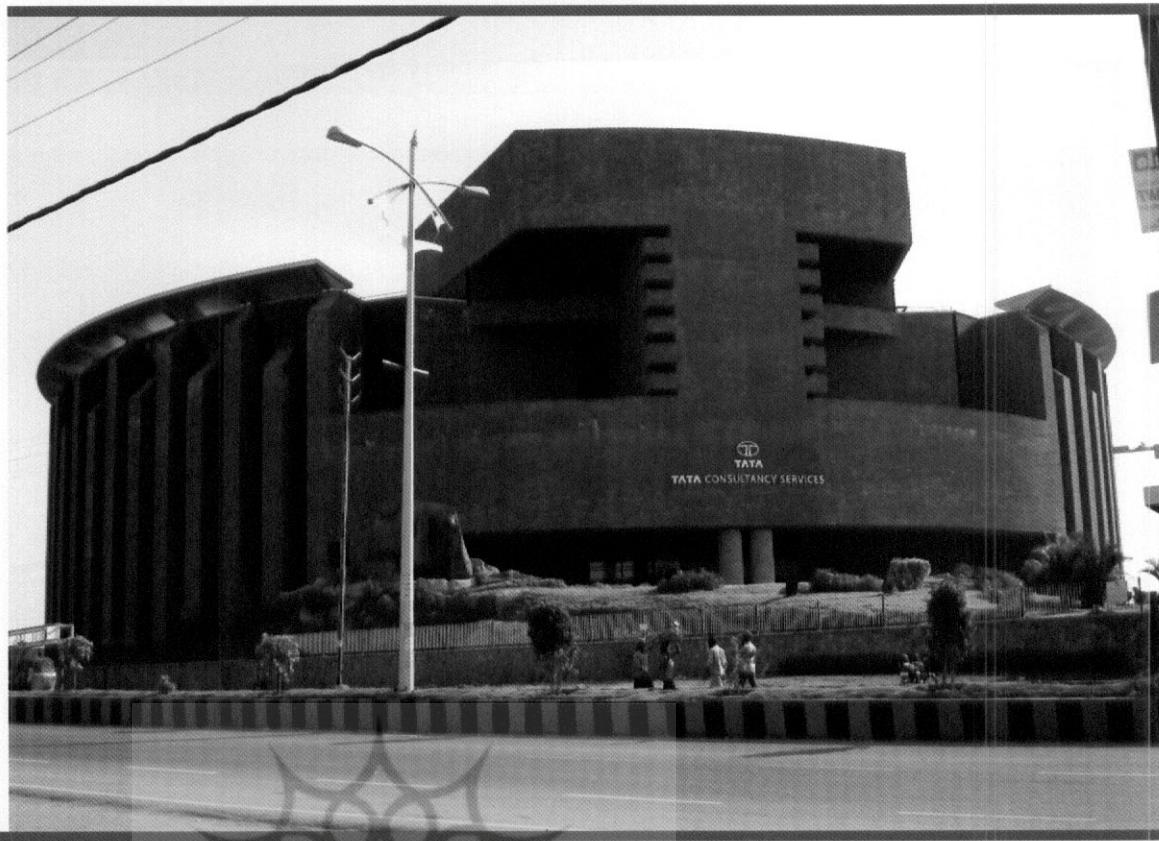
می‌شود، تصمیم بسیار مهمی بود. اگر ما می‌توانستیم در این باره به موفقیت دست یابیم، رشد سریعتر و بهتری کسب می‌کردیم و موفقتر بودیم.

آیا ارزش‌های اجتماعی تاتا پس از شما نیز ماندگار خواهد بود؟

امیدوارم این طور باشد. من فکر می‌کنم برای شرکتی در هند، اتخاذ عملکردی همانند شرکت‌های آمریکایی و بدون تقبل هرگونه مسئولیت اضافی، کاری بس نادرست است، حتی در ایالات متحده آمریکا نیز به نظر من اگر شما صاحب شرکت بزرگی باشید که در ایالت جنوبی فعالیت می‌کند، حس مستولیت‌پذیری اجتماعی شما در

شرکت‌ها ترجیح می‌دهند وارد بازار کشورهایی همچون چین و سنگاپور شوند که سرمایه‌گذاری و تجارت در آنها بسیار آسان و سریع‌تر صورت می‌گیرد. همه ما در هند با چنین اوضاعی روبرو هستیم. به طور مثال، یک مامور مالیات در ماهاراشтра دیدگاهی متفاوت از وظیفه خود نسبت به مامور مالیات دیگر در بیهار دارد. اتباع هندی برای اعتراض نسبت به این امر به دادگاه مراجعه می‌کنند و تقریباً به این وضع خو گرفته‌اند، اما به نظر یک شرکت آمریکایی، اروپایی یا ژاپنی این امر غیر قابل پذیرش است.

من فکر می‌کنم مقررات دست و پا گیر و فساد اداری،

راهکارهای صحیح

اگر ما به عنوان یک کشور، راهکارهای صحیحی اتخاذ کنیم، می‌توانیم خدمات و قسمهای فناوری اطلاعات را به دنیا عرضه کنیم. همچنین می‌توانیم مرکز توسعه تولید دارو و مرکز بسیار عالی بیوتکنولوژی و یا سایر فناوری‌های نو ظهور از قبیل نانوتکنولوژی باشیم.

برابر جامعه بسیار بیشتر از شرکت‌های واقع در نیویورک یا بوسنون است. چرا که شما باید یک شهر و نیز یک شرکت خوب در چین محیطی باشید. شرکت‌هایی که به خوبی وظایف خود را انجام نمی‌دهند و استانداردهای لازم را رعایت نمی‌کنند و همچنین به محیط و جامعه آسیب می‌رسانند، در دنیای امروزی یک جنایتکار حقیقی محسوب می‌شوند.

تاتا، هولدینگی برای یک ملت

جام سیستمی تاتا به تکاپو افتاد که چرا هند با هزاران سال سابقه تمدن و صنعت این چین در قهقهه به سر می‌برد تا اینکه با شنیدن ساختن توماس کارلایل در سال ۱۸۷۸ که گفته بود «ملتی که بر فولاد تسلط یابد به زودی به طلا نیز تسلط خواهد یافت» تحت تأثیر قرار گرفت. با شنیدن این ساختن تاتا مصمم شد که زندگی اش را وقف تأسیس اولین کارخانه تولید فولاد هند کند. او که از نزدیک شاهد شرایط زندگی اسفناک کارگران شاغل در کارخانه‌های منچستر و لیورپول بود با خود تصمیم گرفت که اگر روزی کارخانه تولید فولاد در کشورش هند تأسیس کرد کارگران کارخانه‌اش در شرایط متفاوتی کار کنند.

او وقتی به کشورش بازگشت از یک سو باید با بدینی انگلیسی‌هایی که بر کشورش سلطه داشتند مبارزه می‌کرد و از سوی دیگر باید می‌کوشید تا هموطنانش را قانع کند که آنچه او بدان همت گماشته، نه خیال پردازی بلکه رویائی دست یافتنی است.

تاتا با درک ظرفیت‌های موجود در جنبش ملی هند دست یاری از آنها طلب کرد و در نهایت در طول کمتر از یک سال ۸ هزار نفر از علاقه‌مندان به استقلال هند رقم مورد نیاز برای راه‌اندازی کارخانه را در اختیار تاتا قرار دادند. بدین ترتیب اولین کارخانه فولاد هند در جنگل‌های بیرون شهر کلکته راه‌اندازی شد. تاتا در طول یک‌صده سال فعالیت خود توانسته است، بهره‌وری و قدرت را با ملی گرایی و پدرسالاری حاکم بر جامعه هندی تلفیق کند.

در اواسط قرن نوزدهم میلادی یک جوان هندی به نام جام سیت جی تاتا که از خانواده‌های پارسی مهاجر و ساکن گجرات هند بود، دیار خود را به قصد دیدار انگلستان ترک کرد. او در انگلستان با کشوری آشنا شد که بر فراز قله انقلاب صنعتی ایستاده بود. انگلستان قرن نوزدهم کشوری بود که در آن یک شبه آبادی‌های جدیدی شکل می‌گرفت، مردمانی یک شبه کاخ نشین شده و ثروت‌های افسانه‌ای می‌ساختند و مردمانی یک شبه از فراز قله‌های ثروت بر زمین سیاه فرود می‌آمدند. تاتای جوان شاهد فراز و نشیب‌های جامعه صنعتی انگلستان بود و به خوبی از نقشی که کشورش هند در این دنیا پرآشوب داشت آگاه بود.

حقیقت این است که هند طی قرون متتمادی یکی از مراکز اصلی رشد و محرك اقتصاد جهانی بود و تا سال ۱۷۵۰ میلادی یک پنجم تولید صنعتی جهان را تأمین می‌کرد اما نفوذ و سلطه قدرت خارجی بر اقتصاد هند روز به روز از توان اقتصادی این کشور کاست. به نحوی که هند طی یک نسل به کشوری ضعیف و غیر صنعتی مبدل شد. شاید بتوان مهم‌ترین دلیل سقوط و فروپاشی اقتصادی هند را انتقال صنایع نساجی قدرتمند و شکوفا از بینگال به لانکاشاریان اندگلستان دانست. در نتیجه این تحول اقتصاد صنعتی هند طی ۵۰ سال بعد روند رویه کاوش بی‌سابقه‌ای را تجربه کرد به نحوی که در پایان قرن نوزدهم و در سال‌های اولیه سده بیستم صنعت هند فقط یک درصد از تولید صنعتی جهان را به خود اختصاص می‌داد.